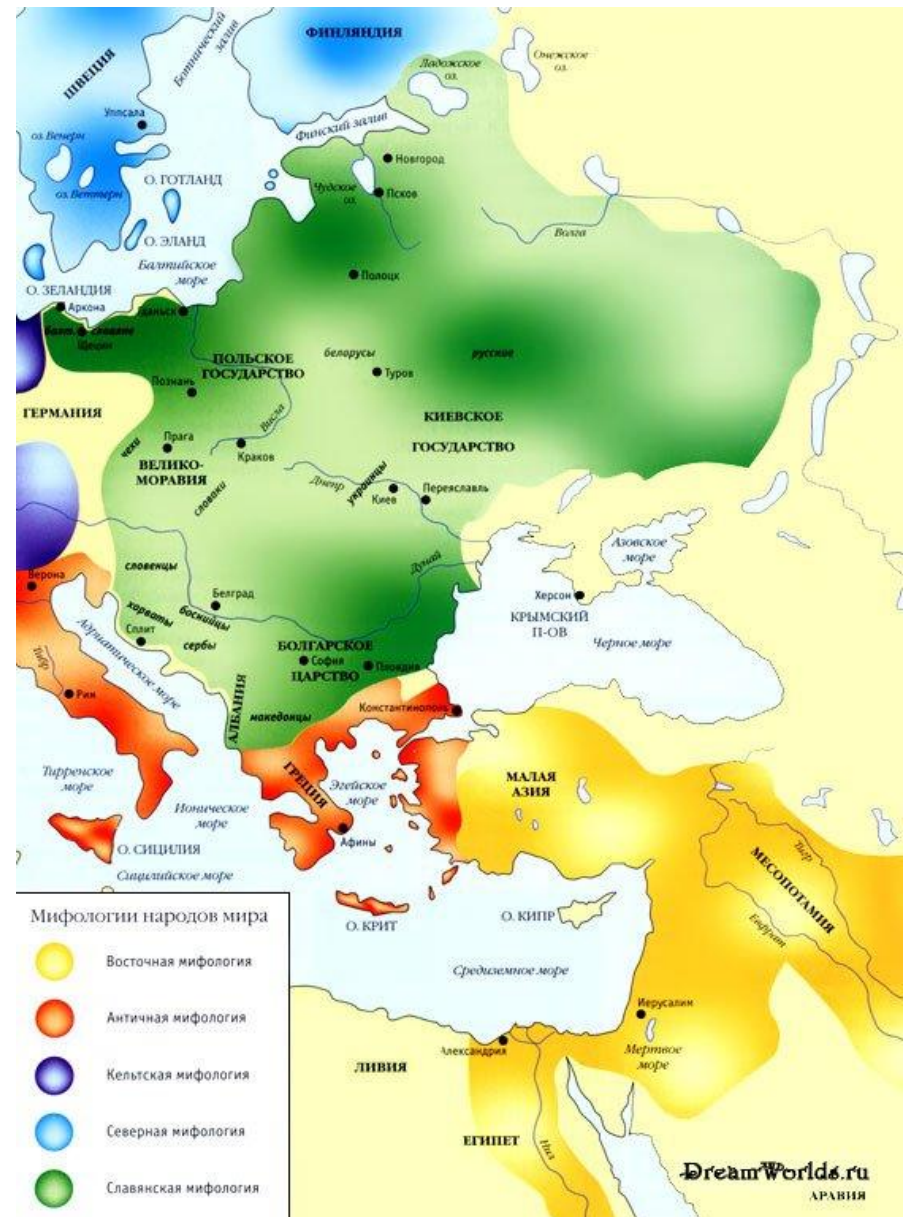

Міфологія древніх слов'ян Перун - бог грому і блискавки.

Виконала студентка
Бугай Анастасія
Група ТПІ-І

У V - VII століттях після Великого переселення народів, слов'яни зайняли території Центральної та Східної Європи від Ельби (Лаби) до Дніпра і Волги, від південних берегів Балтійського моря до півночі Балканського півострова.

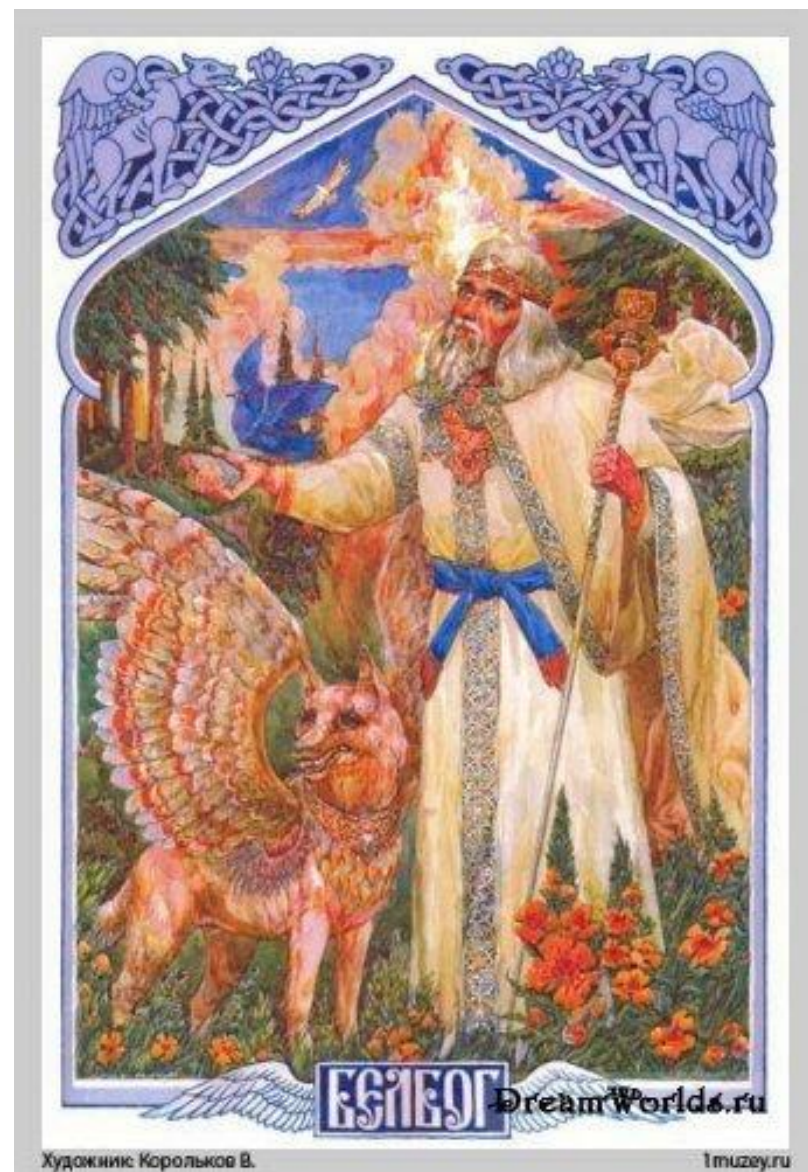

Спочатку слов'яни вірили в добрих і злих духів природи - берегинь і упирів. І тим і іншим люди приносили жертви, щоб подякувати добрих і умилювати злих. Потім настала епоха великих богів. на перший план висунувся бог Рід. Цьому богу надавався характер глави пантеону, деміурга, творця всесвіту. Далі культ Рода розпався на безліч дрібніших культів, з яких зрештою найважливішим став культ Перуна, покровителя князя і його дружини, бога війни і боїв, метання блискавки у своїх хтонических супротивників.

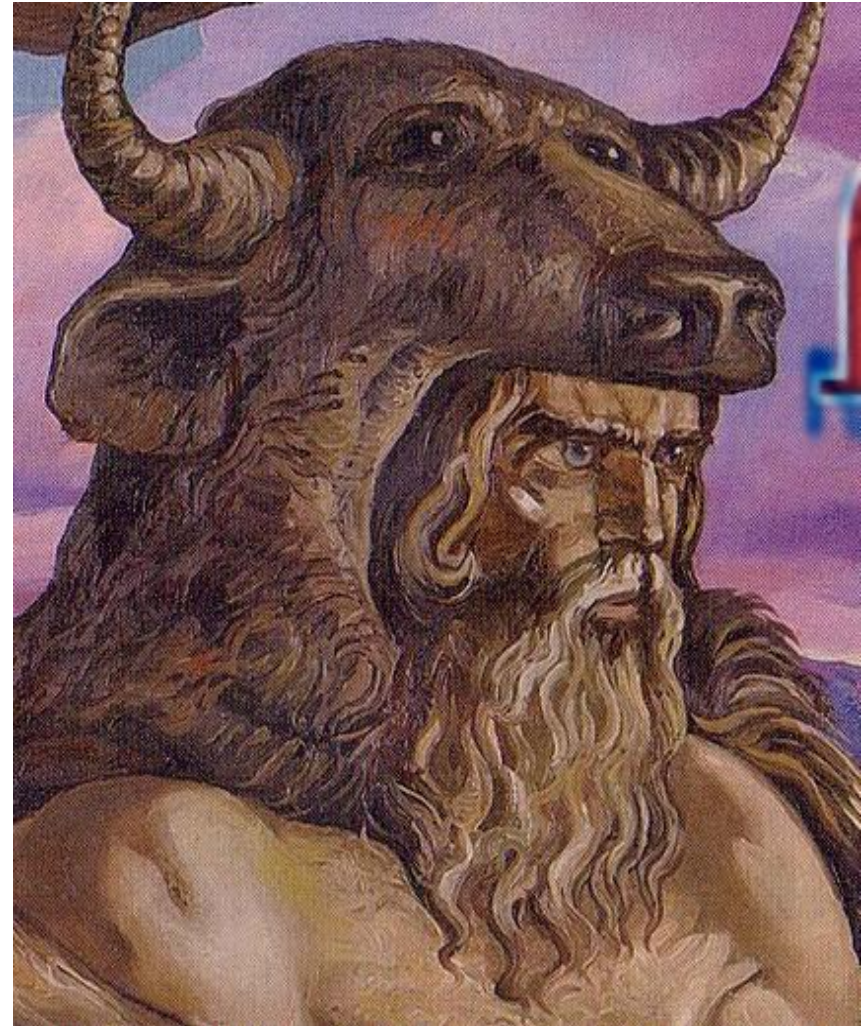

Боги слов'янської міфології.

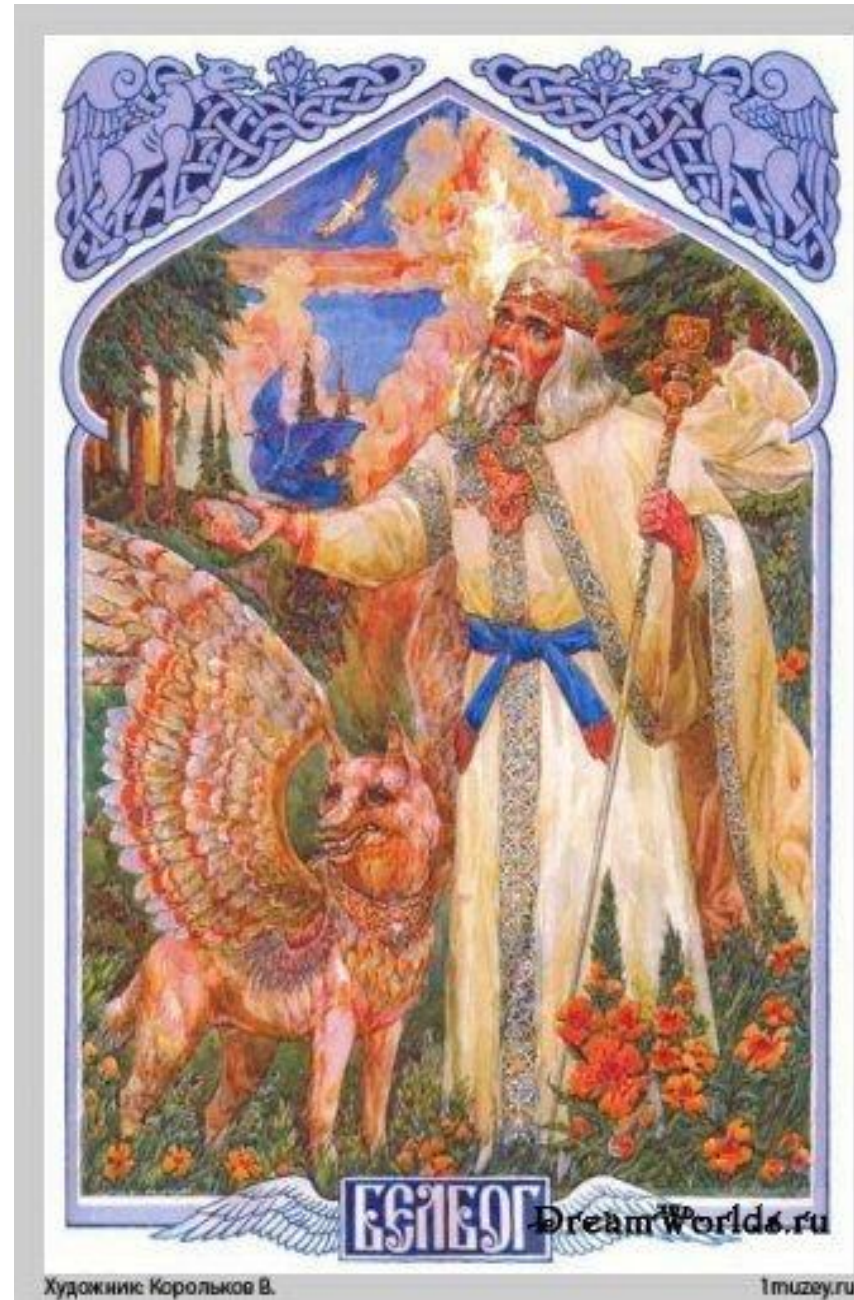
● **Белбог (Білобог, Белун)** - втілення світла, бог добра, удачі, щастя, блага, уособлення денного та весняного неба. Святилище його було на пагорбі, відкритому сонцю, а численні золоті та срібні прикраси Белбога відбивали гру променів і навіть уночі опромінювали храм, де не було ні єдиної тіні, ні єдиного похмурого куточка. Його шанують також подавцем багатства і родючості. Під час жнив Белун приходить на ниви і допомагає женцям в їх роботі

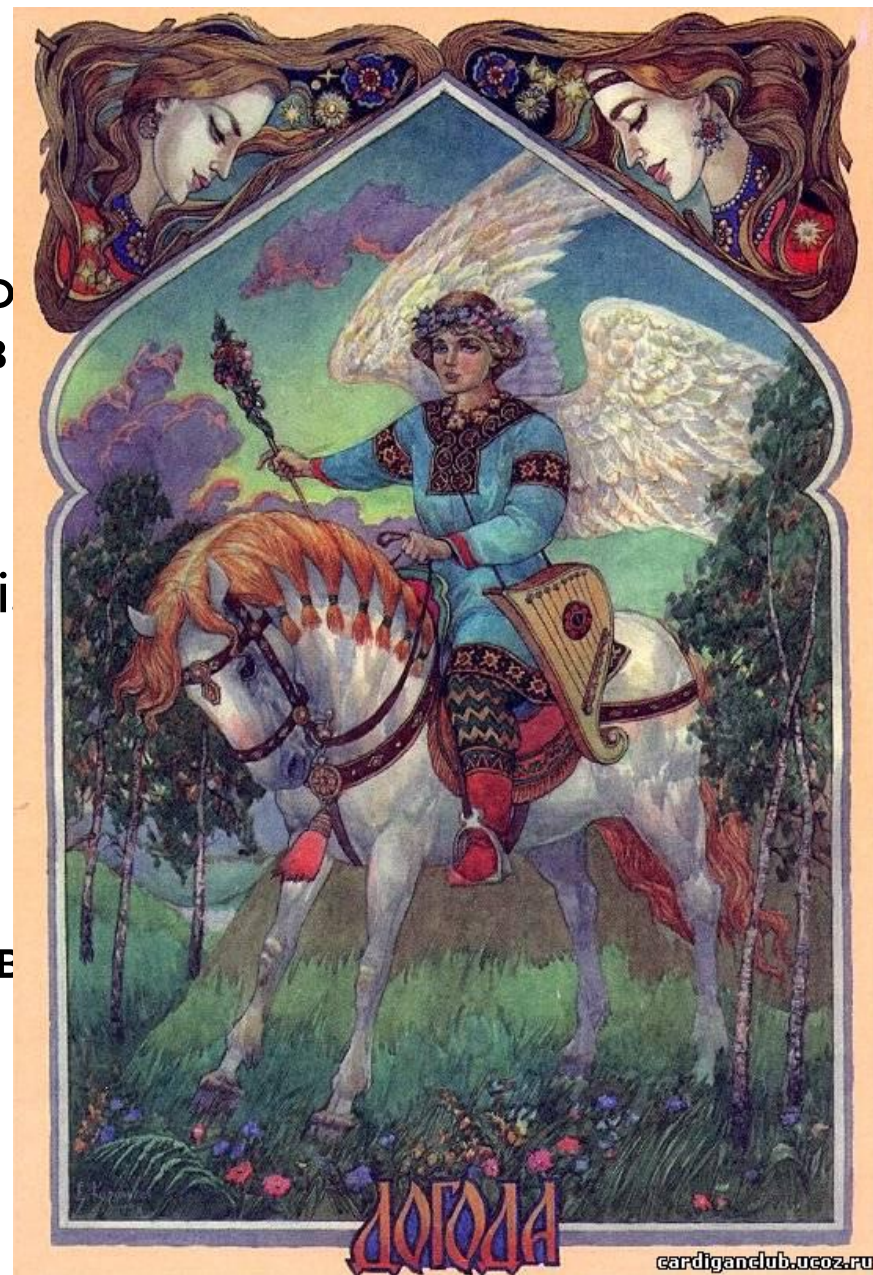
Бог Велес У «Повісті
временних літ» літописець Нестор
називає Велеса «худобою богом»,
покровителем домашніх тварин.
Велес - один з найбільших богів
стародавнього світу. Його головним
діянням стало те, що Велес привів
створений Родом і Сварогом світ у
рух. День став змінювати ніч; за
зимою неминуче слідували весна, літо
і осінь; за видихом - вдих, після
печалі - радість. Це було не
одноманітне повторення одних і тих
же циклів, а навчання основам життя.
Люди вчилися долати труднощі і
цінувати щастя.

- **Даждьбог** -Серед дарів Сварога людям були і його сини - Сварожичи. Перший з них Дажбог - бог Сонця, подавач тепла і світла.

- **Догода** - бог тихого, приємного вітру і ясної погоди, повна протилежність своєму люто братові, покровителю вітрів Позвизда. Рум'яний, русокудрий юнак у Василькові вінку, в сріблясто-блакитному одязі з самоцвітними крилами за спиною, Догода неспішно пролітає над землею, осіняючи її своєю усмішкою, ласкавим поглядом, привітно помахавічно квітучої гілкою розовоцвітного шипшини.

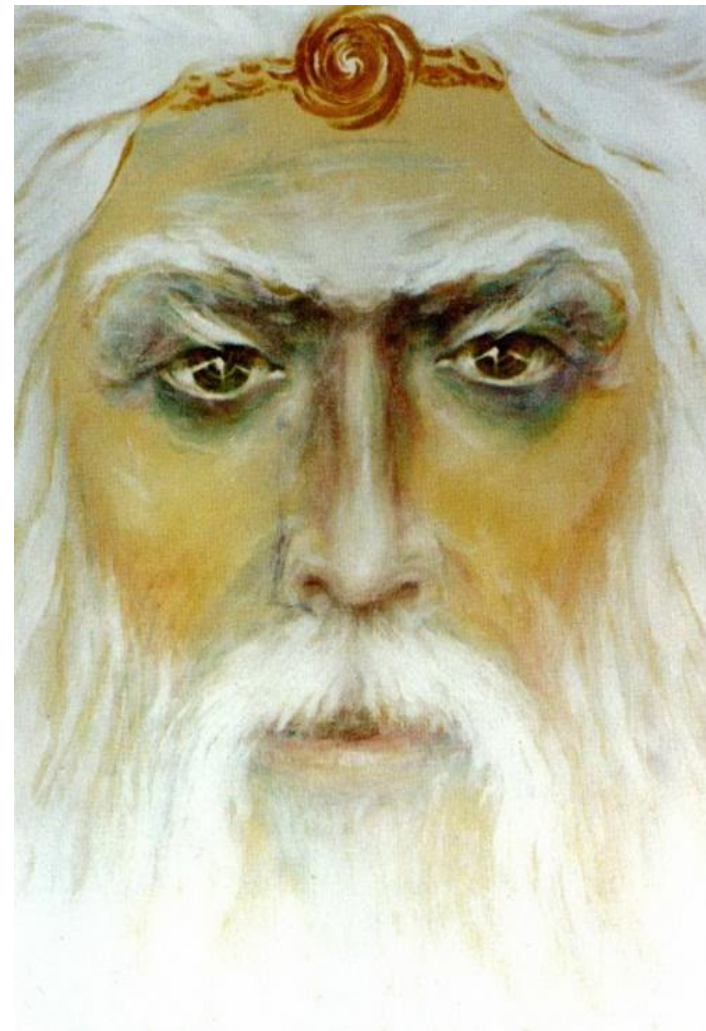
- **Лель, Лелья, Лельо, Любич**, в міфології древніх слов'ян бог любовної пристрасності. Про Леле - цьому веселому, легковажному бога пристрасності - досі нагадує слово «плекати», тобто нежить, любити. Він син богині краси і любові Лади, а краса, природно, народжує пристрасність. Особливо яскраво це почуття спалахувало навесні і в Купальську ніч. Зображувався він у вигляді златовласого, як і мати, крилатого немовляти: адже любов вільна і невловима. Лель метал з рук іскри: адже пристрасність - це полум'яна, спекотна любов!

Люди БОга ВЪдают

...жизнь по совести - жизнь ради друг друга

- **Бог Род.** Всі народи знають самого першого бога - це жива, витворюючи думкою, нескінченна в часі і просторі Всесвіт. Цей бог почав створювати видимий світ. Все, народжене Родом, досі несе в собі його ім'я: природа, батьківщина, батьки, родичі. Син Всевишнього розділив світ на три частини: верхній, середній і нижній. Верхній знаходиться в небесах. Там живуть боги, які правлять людьми. Вони чинять правильно, і тому жилі небеса називаються Прав. Нижче розташований людський світ, який ми явно бачимо. Він нам явив богами, і тому його ім'я - Яв. Нижній - світ минулого. Туди йшли предки. Це - нав.

- **Бог Сварог** .Зі священного мови арійців санскриту, слово «сварог» перекладається як «ходить по небу». У давні часи їм позначали денний шлях сонця по небу, потім їм стали називати небо взагалі, небесне світло. Іншими словами, син Рода бог Сварог - це Отець Небесний. Іноді його називали просто Бог. Сварог навчив людей готувати (творити) з молока сир і сир, які колись вважалися священною їжею, даром богів.

- **Святобор** - у західних і східних слов'ян (білорус.) - Бог лісів і лісових угідь. Він зумовлює доля, життя і долю всіх мешканців лісу, забезпечуючи гармонію і злагоду в природі. Переконавання, що природу не можна наносити - по дурості чи жадібності - непоправної шкоди, виникло ще в глибоку давнину. Наші предки вірили, що мисливця, що зробили замах на звіра з дитинчам, або рибалки, який ловить рибу, коли вона нереститься, покарає владика хащ Святобора. Вірили, що всіх мисливців, що зводив на легку, несправедливості здобич, чекає грізна розплата.

- **Бог Ярило**. Щорічно, квітень у слов'ян починався весняними святами відродження життя. У селищах слов'ян з'являвся молодий рудоволосий вершник на білому коні. Він був одягнений в білу мантию, з вінком з весняних квітів на голові, в лівій руці він тримав житні колоски, босими ногами підганяв свого коня. Це - Ярило. Його ім'я, утворене від слова «яр», має кілька значень: 1) пронизливий весняний світло і тепло; 2) юна, стрімка і некерована сила; 3) пристрасть і родючість.

- Перун - слов'янський бог грому і військової доблесті, молодший син Лади і Сварога, найбільш легендарний з братів Сварожичей. Деякі дослідники відносять його до богів другого покоління (тобто до богів-синам), інші вважають, що розумніше ставити Перуна в один ряд з богами третього покоління (боги-внуки). Тим не менш, бог Перун незалежно від приналежності до того чи іншого рівня слов'янського пантеону Ясуні є найзнаменитішим персонажем міфології наших далеких предків.

Поява на світ Перуна ознаменувалося потужним землетрусом. У стародавній «Книзі Коляди» сказано: Загрімili тоді громи на небі, Заблищали тоді в хмарах блискавки, І явився на світ, немов блискавка, Син Сварога Перун Громовержець. Не встиг немовля підрости, як його викрав Скипер-звір (тобто напівлюдина-полускорпіон). Чудовисько прихопило з собою і сестер Перуна - богинь Живу, Марену і Лелю. Перуна Скипер занурив у віковичний сон, а богинь перетворив на волохатих чудовиськ. Лада в горі закликала своїх старших синів і веліла їм негайно вирушати на пошуки Перуна і сестер. Обернулися ті в віщих птахів - Сирина, Алконоста і Стратіма, полетіли по білому світу. Все облетіли, не знайшли й сліду немовляти Перуна. Тільки помітили сидить біля входу в підземелля Скипер-звіра. Той, побачивши Сварожичей, відразу втік. Зрозуміли брати, де їм шукати пропажу, і опустилися до підземелля. Довго пробиралися по похмурих проходах і нарешті побачили сплячого непробудним сном Перуна. За минулі роки він виріс, став чоловіком, та ось тільки пробудити його від мертвого забуття ніяк не вдавалося.

Тоді послали Сварожичи птицю Гамаюн в Репейські гори за святою сурьей - живою водою. Обмили нею брата, і той встав живий і здоровий. Як отямився Перун, так і сказав, що помститься Скіпер-звіру і сестер обов'язково відшукає. Чимало перешкод він подолав у темному царстві Нави, з багатьма жахами зіткнувся, але все ж знайшов Живу, Марену і Лелю, перетворених Скіпер в чудовиськ. Розчаклував Перун сестер і відправився до палацу Скіпер, що з людських кісток складний був. Міцно схопились вони і довго билися. Нарешті Перун підняв ворога і кинув його об землю. Розступилася Мати Сиру Земля і назавжди поглинула Скіпер.

- Після цієї перемоги Перун відправився в небесний світ - Прав. Там зустрілася йому прекрасна дочка бога зоряного неба Дия (греки його називали Зевсом) і богині Місяця Дівії - Діва-Додола. Сподобалася вона Перуну, і запропонував він юної богині вийти за нього заміж. Але нічна діва злякалася Громовержця, розплакалася і втекла геть. Перун же від задуманого не відступився і відправився слідом за нею. Так він прийшов у будинок Дия і посватався до його доньці. Батько Диви не відразу відповів нареченому, а запросив його в будинок поговорити і пообідати

- І, поки вони розмовляли, сталася біда: з Чорного моря виповзло чудовисько - триголовий змії. Побачив він Диву і вирішив її викрасти. Підняв шум, став ревіти і трощити все навколо. Почули його Дий з Перуном і вийшли з палацу. Обидва Громовержця метнули в чудовисько свої блискавки і загнали змія на саме дно моря. Після цієї битви Дий погодився віддати дочку за Перуна. Незабаром вони і весілля справили. З тих пір Диву стали називати Перині або Перуниці - дружиною Перуна. У них народилася дочка Девана. Силою вона пішла в батюшку, гордістю непомірною - в матінку. Від обох батьків засвоїла чарівні вміння: могла в будь-якого звіра поробитися, в рибу морську і в могутню птицю. Тому й стала великою мисливицею